

ЩОДО ПРОБЛЕМ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ МЕДИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАЦІВНИКІВ ПОЛІЦІЇ В УКРАЇНІ

Станіслав Юрійович ЗАЙЦЕВ,

*аспірант кафедри цивільно-правових
дисциплін і трудового права імені професора
О. І. Процевського Харківського національного
педагогічного університету імені Г. С. Сковороди
<https://orcid.org/0009-0006-7197-2802>*

Забезпечення охорони громадського порядку, а також забезпечення нормального існування та розвитку суспільних відносин між особами у суспільстві є головною прерогативою держави у якій проголошено принцип верховенства права та законності. Разом з тим, тільки у випадку забезпечення належного рівня соціального захисту працівників поліції, можна досягти ефективного рівня виконання останніми своїх посадових обов'язків. На сьогоднішній день існує ціла низка проблем правового регулювання соціального захисту працівників поліції в Україні, в тому числі проблем пов'язаних з медичним забезпеченням поліцейських. Ґрунтовне дослідження вказаних проблем допоможе здійснити пошук ефективних шляхів їх вирішення.

Так, проблеми пов'язані із неналежним регулюванням медичного забезпечення працівників поліції, як складової соціального захисту вказаних осіб є нагальною проблемою, адже підтримання належного рівня здоров'я являється ключовим фактором у працездатності кожної групи працівників.

Положеннями Конституції України передбачено право кожної особи на отримання безоплатної медичної допомоги [1]. З урахуванням підвищених ризиків та особливого характеру службової діяльності, а також особливо небезпечного характеру завдань, які виконують працівники поліції, належний рівень їх медичного забезпечення є вкрай важливим.

Відповідно до ст. 95 Закону України «Про Національну поліцію» поліцейським гарантується безоплатне медичне забезпечення в закладах охорони здоров'я Міністерства внутрішніх справ України. У разі відсутності за місцем проходження служби, місцем проживання або тимчасового перебування поліцейських закладу охорони здоров'я Міністерства внутрішніх справ України чи відповідних відділень або спеціального медичного обладнання, необхідного для надання медичної допомоги, а також у невідкладних випадках медична допомога надається державними або комунальними закладами охорони здоров'я. У разі відсутності спеціального медичного обладнання, медичних фахівців або спеціалізованих відділень у закладах охорони здоров'я Міністерства внутрішніх справ України, а також в інших державних та комунальних закладах охорони здоров'я, медичних показань, визначених закладом охорони здоров'я Міністерства внутрішніх справ України, бюджетних асигнувань поліцейській може бути направлений за виводом відповідного закладу охорони здоров'я на обстеження або ліку-

вання до приватного закладу охорони здоров'я або іноземного медичного закладу [2].

Таким чином, поліцейський у випадку виникнення необхідності, може отримати медичну допомогу, як в державному закладі охорони здоров'я, так і в медичному закладі, який розташований за кордоном. Разом з тим, поліцейський може бути направлений до закордонного лікувального закладу тільки за наявності двох обов'язкових умов: 1) неможливості надати кваліфіковану медичну допомогу закладами охорони здоров'я Міністерства внутрішніх справ України або іншими державними, комунальними закладами охорони здоров'я через відсутність необхідного обладнання чи спеціалістів; 2) наявність відповідних бюджетних асигнувань.

Тому, ця перспектива є досить примарною, адже по суті за реальних умов отримання кваліфікованої медичної допомоги поза межами України ускладнюється відсутністю відповідних бюджетних асигнувань.

Також, варто зауважити на тому, що право на безоплатне обслуговування у медичних закладах, які знаходяться на балансі Міністерства внутрішніх справ мають право члени їхніх сімей, а саме: чоловік, дружина, діти до 18 років, також члени їхніх сімей, у разі дії непереборної сили під час виконання службових обов'язків в поліції. До того ж поліцейським та членам їхніх сімей надається право на пільги. Систему пільг складає виділення бюджетних коштів на санаторно-курортне та реабілітаційне лікування, відпочинок та оздоровлення у санаторіях, пансіонатах, реабілітаційних центрах, будинках відпочинку тощо. Порядок надання таких привілеїв встановлюється Міністерством внутрішніх справ України у розмірі 25 та 50 відсотків собівартості путівки в такі заклади. Обов'язковою вимогою для поліцейських з боку держави є проходження комплексного медичного огляду в порядку, визначеному Міністерством внутрішніх справ України [2].

Враховуючи те, що відповідно до Основ законодавства України про загальнообов'язкове державне соціальне страхування встановлюються види загальнообов'язкового державного соціального страхування [3], вважаємо, що все ж таки до проблемних питань медичного забезпечення працівників поліції належить неурегульованість питання щодо обов'язкового медичного страхування для всіх категорій працівників поліції, зважаючи на особливий характер їхніх службових обов'язків.

Підтвердженням вказаної тези є також і те, що у проекті Закону «Про загальнообов'язкове державне соціальне медичне страхування в Україні» [4] також не має особливого правового механізму регулювання обов'язково соціального страхування працівників поліції.

Разом з тим, вбачається, що для усунення вказаної проблеми правового регулювання соціального захисту працівників поліції є необхідним здійснити комплекс заходів для урегулювання зазначеної ситуації, а саме:

- розробка та прийняття проекту Закону «Про загальнообов'язкове медичне страхування», яким закріпити особливості здійснення загальнообов'язкового медичного страхування працівників поліції;
- розробка та затвердження Міністерством внутрішніх справ Інструкції про порядок загальнообов'язкового медичного страхування працівників органів та підрозділів Національної поліції України. Положеннями зазначе-

ної Інструкції необхідно закріпити загальні положення здійснення загальнообов'язкового медичного страхування поліцейських, порядок отримання медичних страхових полісів, а також обов'язки страховиків, у випадку настання страхового випадку. Також, нормами зазначеної Інструкції повинен бути закріплений порядок добору, на конкурсних засадах, страховиків для укладення договорів страхування.

Таким чином, вбачається необхідність у встановленні чіткого правового регулювання медичного страхування працівників поліції, адже тільки в такому випадку може бути забезпечений належний рівень надання якісних медичних послуг останнім.

Список використаних джерел:

1. Конституція України: Закон України від 28.06.1996 року № 254к/96-ВР.
2. Про Національну поліцію: Закон України від 02.07.2015 № 580-VIII.
3. Основи законодавства України про загальнообов'язкове державне соціальне страхування: Закон України від 14.01.1998 № 16/98-ВР
4. Про загальнообов'язкове державне соціальне медичне страхування в Україні: Проект Закону від 02.08.2016 року № 4981-2.